

L'APUNT

Ja tenim cine

Òscar López

Gairebé tres anys després del tancament de l'envellit Kursal, Igualada tornarà a tenir una sala de cinema. Bona notícia, sens dubte. El fracàs, però, és doble. Per una banda, cap inversor privat del sector ha vist atractiva la ciutat i el seu entorn per cobrir aquesta demanda. Per l'altra, la gran ciutat única que a la pràctica formen Igualada i els municipis del seu voltant no se la

creu ningú. A l'hora de la veritat, s'hauran pagat amb diners públics dos cinemes-auditori a Montbui –inversió per ella mateixa discutible– i ara una sala de cinema a l'altre costat del riu Anoia. Tot i la solvència del projecte de l'ateneu igualadí, em genera reserves el potencial de dinamització comercial que se li pressuposa, i que es fa servir, en part, per justificar el cine.

Esport, viure bé i que sigui feliç tothom

Jordi Madrid va néixer el 1965. Ve del món empresarial tant de professió com de formació. Preguntat per com es defineix, assegura que és "un amant de l'esport, de viure bé i que tothom sigui feliç". Aquest serà el tercer mandat de Madrid a l'Ajuntament de Piera. Va estar quatre anys a l'oposició, després quatre en el govern (del qual va ser alcalde dos anys) i ara encara aquest tercer mandat també al govern. En serà l'alcalde tres anys. Els dos primers i l'últim ■

JUANMA RAMOS

tem en aquest joc, ara. Si de moment administrativament depenem d'Igualada, ja ens està bé. Però alhora volem ser independents com Catalunya. I ser capital de l'Anoia sud. Hi estem treballant. Si parles amb Masquefa et diran el mateix. Cadascú fa els deures per ser-ho.

Hi ha queixes per l'Ecopark d'Hostalets. Quina és la seva posició?

Aquí a Piera no les sentim, normalment. Però està mal plantejat des del primer dia. Si un advocador s'instal·la vint anys en un poble i després en marxés, ho haurien de compensar econòmicament. Passa que quan instal·len un advocador ja no es treu mai més. Aquest és el problema. No és una crítica a l'advocador d'aquí sinó a la manera com funciona el sistema. Això hauria de ser itinerant.

Fan front comú amb Masquefa per les comunicacions. En quin sentit?

D'una banda, hem millorat els accessos al polígon perquè s'hi instal·li una

empresa important, i cal fer que altres empreses hi vinguin. A més, demanem el quart cinturó, que ens acostaria més a Barcelona i hi haurà més demanda d'empreses per instal·lar-se al polígon. També amb el desdoblament de la B-224 passa el mateix; tenim polígons a Piera que no funcionen perquè estan mal comunicats. Fem front comú amb Masquefa i hi volem afegir Hostalets i Sant Esteve.

Quin paper han de tenir els ajuntaments en el procés català?

Farem el que ens digui el Parlament de Catalunya. No sóc massa de fer escarafalls ni coses visuals, sinó de preparar-nos i quan sigui el moment, fer-ho. Si no, fem molt soroll però res de res. Estem lluitant contra un gegant. Quan hi anem, som-hi i anem-hi tots. Banderes? Jo les tinc totes posades. No faré cap guerra de banderes. Si hem de posar el rei, li posem. Però quan em diguin "ara!", doncs ho traurem tot. Però no cal anar fent escenificacions. ■

Societat

Deu anys de treball cívic a peu d'escala

ANIVERSARI • El 24 d'abril del 2006 el ple de Vic va aprovar l'ordenança de civisme i els agents van començar a actuar el 12 de juny **TRADICIÓ** • És de les poques ciutats que han tingut aquesta figura de manera ininterrompuda fins ara

Anna Aguilar
VIC

Els agents cívics de Vic coneixen pam a pam la ciutat i la seva gent: les escales de veïns, els patis interiors, els parcs i els jardins... Es van començar a deixar veure el 12 de juny del 2006, després que el 24 d'abril d'aquell mateix any, ara en fa deu, el ple aprovés l'*Ordenança municipal del bon govern, civisme, bons costums i convivència ciutadana*. Des de llavors, Vic és de les poques ciutats catalanes que han mantingut de manera ininterrompuda aquesta figura, a vegades criticada des d'alguns grups polítics per "criminalitzar certs col·lectius més vulnerables", extrem que els mateixos agents desmenteixen amb estadístiques i enquestes d'opinió a la mà. "La percepció de la gent és positiva, creu que hi hem de ser i que som una figura clau per a la ciutat, sobretot per la tasca pedagògica i educativa que fem", diu Cristina Molas, coordinadora dels quatre agents cívics que actualment té Vic.

Hi ha gairebé tants tipus de problemes d'incivisme com veïns a la ciutat. "Treballem amb col·lectius molt diferents, d'estrats socials i sensibilitats diverses; les caques de gos, per exemple, no estan gens relacionades amb persones novvingudes", remarca Molas. En una dècada, el tipus de conductes incíviques en les quals han hagut d'incidir ha anat canviant. "Quan vam començar fèiem molt servei informatiu sobre roba estesa i antenes parabòliques als balcons, per exemple", explica Molas. El 2008, només en mig any, van fer 143 avisos per antenes. En tot l'any passat, tan sols cinc. Vuit anys enrere, el gran maldecap eren els excrements d'animals domèstics al mig del carrer. "Ara el problema ha anat derivant més cap als excrements a les zones d'herba i als orins de gos", explica la coordina-

Agents cívics de Vic, informant d'una campanya a un veí, fa uns dies ■ A.A.

dora, que reconeix que la tinença d'animals domèstics cada vegada genera més problemes de convivència. El percentatge general d'incivisme és baix, al voltant del 2%. Tot i així, l'any passat els agents van rebre 482 queixes, es van fer 323 seguiments en places i parcs i es va donar informació a 642 habitatges. Entre el 2008 i el 2010 es va entrevistar un miler de presidents d'escales de veïns.

Per parelles i per barris

Els agents cívics, que acostumen a anar per parelles, es reparteixen entre ells els 14 barris de la ciutat i cadascú en té uns quants d'assignats, "així la gent té un referent

que ja identifica". Treballen matins i tardes, sense horari de sortida al carrer preestablert. "Si es tracta de campanyes generals, la ciutat és de tots, no tenim barris." Conèixer una zona des de fa molts anys permet saber amb precisió com ha canviat i quins punts flacs té. "Som els ulls i les orelles de l'Ajuntament", diu Molas. En deu anys, a Vic hi ha hagut 33 agents cívics més quatre persones en pràctiques fent un servei que històricament i en general ha viscut de les subvencions. Per això, per vindicar aquesta figura tan discreta i reclamar el seu reconeixement legal, aquesta tardor Vic serà la seu d'un congrés d'àmbit català. ■